

ارزیابی میزان کاربست مولفه‌های تدریس اثربخش توسط اعضای هیأت علمی دانشگاه علوم پزشکی بر اساس رویکرد ارزشیابی دانشجویان

حسن اسلامیان^{*۱}

تاریخ دریافت: ۱۳۹۷/۰۵/۱۱

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۷/۰۹/۱۳

چکیده

زمینه و هدف: یکی از مهمترین روش‌های بررسی کیفیت آموزش در نظام آموزش عالی، ارزیابی عملکرد تدریس اثربخش اعضای هیأت علمی از طریق ارزشیابی دانشجویان است. پژوهش حاضر با هدف تعیین میزان کاربست مولفه‌های تدریس اثربخش توسط اعضای هیأت علمی دانشگاه علوم پزشکی، انجام گردید.

روش بررسی: پژوهش حاضر در نیمسال اول سال تحصیلی ۹۷-۱۳۹۶ با روش توصیفی-مقطعی انجام شد. جامعه آماری پژوهش شامل کلیه دانشجویان دانشکده پرستاری و مامایی دانشگاه علوم پزشکی اصفهان بود که از بین آنها ۲۹۱ نفر به عنوان نمونه آماری پژوهش تعیین شدند. ابزار مطالعه، پرسشنامه محقق ساخته تدریس اثربخش بود و تحلیل آماری داده‌ها با نرم افزار SPSS 20 در دو سطح آمار توصیفی و استنباطی انجام شد.

یافته‌ها: نتایج نشان داد اعضای هیأت علمی از نظر کاربست هر شش مولفه تدریس اثربخش، در مجموع میانگین و انحراف معیار $83/82 \pm 13/02$ را از مجموع ۱۲۰ نمره کسب کردند. بر اساس جدول استاندارد مطلوبیت طراحی شده، عملکرد تدریس اثربخش اعضای هیأت علمی، در مجموع در حد نسبتاً مطلوبی بوده است و به تفکیک مولفه‌ها، در مولفه‌های طراحی تدریس، اجرای تدریس، مدیریت کلاس و ارزشیابی در حد نسبتاً مطلوب و در مولفه‌های روابط انسانی و ویژگی‌های مطلوب شخصیتی، در حد مطلوب بوده است.

نتیجه‌گیری: در مجموع نتایج پژوهش حاضر بیانگر عدم مطلوبیت عملکرد کلی تدریس اثربخش اعضای هیأت علمی بوده است که بیانگر وجود ضعف‌ها و مشکلات جدی در عملکرد تدریس اثربخش استادان است. بر همین اساس ضروری است مقوله توانمندسازی آموزشی اعضای هیأت علمی، مورد توجه بیشتری قرار گیرد.

کلمات کلیدی: تدریس اثربخش، اعضای هیأت علمی، ارزشیابی، دانشجویان.

*۱. نویسنده مسئول. دانش آموخته دکتری برنامه ریزی درسی، گروه علوم تربیتی، دانشکده علوم تربیتی و روانشناسی، دانشگاه اصفهان، اصفهان، ایران.

eslamian.1362@yahoo.com

مقدمه

نظام آموزش عالی به عنوان یک نهاد اثرگذار اجتماعی، نقش بسیار مهمی در تربیت، پرورش و شکوفایی استعداد های سرمایه های اصلی جامعه را بر عهده دارد و رشد و توسعه همه جانبه کشور، تا حد قابل توجهی وابسته به کیفیت خدمات مدیریتی، پژوهشی و آموزشی در دانشگاه‌هاست. در راستای تحقق رسالت‌های خطیر آموزش عالی، اعضای هیأت علمی و مدرسان دانشگاه، نقش محوری و تعیین کننده‌ای بر عهده دارند و یکی از کلیدی ترین عناصر در پیشرفت و رشد علمی دانشگاه‌ها هستند (۱). از وظایف اساسی اعضای هیأت علمی دانشگاه‌ها، انجام تدریس اثربخش است که می‌تواند در تحقق اهداف نظام آموزش عالی و تربیت نیروی انسانی متخصص جهت مواجهه موفق با چالش‌های قرن ۲۱ مؤثر باشد (۲). بر همین اساس در دهه‌های اخیر بخش مهمی از مطالعات و پژوهش‌های مرتبط با حوزه تدریس و یادگیری در آموزش عالی، به تعیین حیطه‌های مهارتی، معیارها و مولفه‌های تدریس اثربخش در دانشگاه معطوف گردید (۳).

در همین راستا، پژوهش‌ها و مطالعات متعددی به تعیین شاخص‌ها و مولفه‌های تدریس اثربخش در دانشگاه پرداختند تا مبنایی برای سنجش عملکرد تدریس اثربخش اساتید در عرصه عمل فراهم شود. با استناد به این پژوهش‌ها، مهمترین مولفه‌های تدریس اثربخش اساتید در دانشگاه، ناظر بر طراحی تدریس، اجرای تدریس، مدیریت کلاس، روابط انسانی، ارزشیابی و ویژگی‌های شخصیتی است و عملکرد تدریس اثربخش اعضای هیأت علمی بر مبنای میزان کاربست این مولفه‌ها در فرایند تدریس و یادگیری تعیین می‌شود (۱۹-۴).

علاوه بر تعیین مولفه‌ها و معیارهای تدریس اثربخش در نظام آموزش عالی، موضوع بسیار مهم ارزیابی میزان کاربست این مولفه‌ها توسط اعضای هیأت علمی در فرایند تدریس و یادگیری است. یکی از اقدامات مهم نظام آموزش عالی در جهت ارتقای مستمر عملکرد تدریس اثربخش اعضای هیأت علمی و

رشد توانمندی‌های آنها در کاربست مطلوب مولفه‌های تدریس اثربخش، استفاده از ارزشیابی آموزشی جهت سنجش عملکرد تدریس اثربخش استادان و تعیین میزان کاربست مولفه‌های تدریس اثربخش توسط آنها است که در شناسایی و حل مشکلات تدریس، تشخیص و ترمیم نقاط ضعف موجود در فرایند تدریس و جبران نواقص آموزشی مؤثر است. ارزشیابی آموزشی فرایندی نظام‌دار برای جمع‌آوری، تحلیل و تفسیر اطلاعات جهت بررسی تحقق اهداف مورد نظر و بهبود کیفیت برنامه‌های آموزشی در دانشگاه است (۲۰). کاوش و مطالعه در خصوص ارزیابی تدریس اثربخش در دانشگاه، از یکسو بازخورد مناسبی برای تجزیه و تحلیل مسائل آموزشی و تصمیم‌گیری در اختیار مسؤولان آموزشی قرار می‌دهد و از طرفی استادان می‌توانند با آگاهی از عملکرد تدریس خود، به اصلاح روش‌های آموزشی خود و در نتیجه افزایش کیفیت تدریس خود بپردازند (۲۱). با انجام ارزشیابی مستمر از عملکرد تدریس اثربخش استادان و کسب اطلاعات در مورد آن، مدیران می‌توانند به طور مطلوب رشد حرفه‌ای استادان را هدایت نموده و از پتانسیل کاری و خلاقیت آنها به طور درست استفاده نمایند (۲۲).

رویکردهای مختلفی برای ارزشیابی عملکرد تدریس اثربخش استادان وجود دارد که اهم آنها عبارتند از ارزشیابی توسط مسئولان، ارزشیابی از طریق همکاران، ارزشیابی توسط دانشجویان و خودارزیابی مدرسان (۲۳). یکی از متداول ترین روش‌های ارزیابی از عملکرد تدریس اعضای هیأت علمی، استفاده از نظرات دانشجویان است که از سال ۱۹۲۰ میلادی شروع شد (۲۴) و در چهار دهه اخیر به عنوان روش اصلی و غالب در این زمینه مطرح شده است (۲۵). امروزه ارزشیابی کیفیت تدریس استادان توسط دانشجویان، کاربرد زیادی در دانشگاه‌های بزرگ دارد و یک روش معمول و جزء لاینفک تدریس در کالج‌ها و دانشگاه‌های آمریکا است (۲۶). به زعم صاحب نظران و محققان، دانشجویان می‌توانند بهترین قضاوت کننده درباره

محتوا و شیوه تدریس اساتید باشند و هیچ کس به اندازه دانشجویان از شایستگی لازم برای ارزشیابی عملکرد تدریس اساتید بهره‌مند نیستند (۲۷). داده‌های حاصل از ارزشیابی عملکرد آموزشی استادان توسط دانشجویان، بازخورد مناسبی درباره توانمندی‌های علمی و مهارت‌های تدریس استادان و بستری جهت بهبود و ارتقای عملکرد تدریس استادان فراهم می‌نماید (۲۵). در همین راستا پژوهش‌های متعددی در داخل و خارج از کشور در خصوص ارزشیابی عملکرد تدریس اعضای هیأت علمی با استفاده از رویکرد ارزشیابی دانشجویان انجام شده است.

در راستای مرور پیشینه تجربی مطالعه حاضر، به یافته‌های برخی از پژوهش‌های مشابه در این زمینه اشاره می‌شود.

نتایج پژوهش بهشتی‌راد، فلاوندی و قلعه‌ای که با هدف ارزشیابی عملکرد اساتید توسط دانشجویان پرستاری در دانشگاه علوم پزشکی ارومیه در سال ۱۳۹۲ انجام شد، حاکی از آن بود که عملکرد تدریس استادان در مولفه‌های روش تدریس، تسلط و توان علمی، انطباق آموزشی، ویژگی‌های فردی و اجتماعی استاد، در وضعیت مطلوب قرار نداشتند (۲۸). نوبخت و رودباری در مطالعه‌ای به بررسی ارزشیابی دانشجویان از کیفیت تدریس اساتید دانشگاه علوم پزشکی تهران در سال ۱۳۹۱ پرداختند و نتایج نشان داد عملکرد استادان در مولفه‌های مقررات اداری، ظواهر فردی و اجتماعی و روابط متقابل استاد و دانشجو، در سطح خوب و در مقوله‌های کیفیت آموزشی و روش‌های اداره و کنترل کلاس، در سطح متوسط بوده است (۲۹). یافته‌های مطالعه شعبانی‌ورکی و حسینقلی‌زاده در سال ۱۳۹۰ نشان داد که کیفیت تدریس استادان دانشگاه فردوسی مشهد در چهار مولفه طرح درس، اجرای تدریس، ارزشیابی و روابط بین فردی در سطح مطلوبی نبوده است (۳۰). پژوهش ستاری با عنوان ارزشیابی مؤلفه‌های تدریس اثربخش از دیدگاه دانشجویان دانشگاه آزاد اردبیل در سال ۱۳۹۲ نشان داد که وضعیت موجود اجرای تدریس اثربخش، کمتر از میانگین مورد انتظار بوده است و تدریس موجود در دانشگاه اثربخش

نیست (۳۱). نتایج تحقیق سلیمی و رضانی حاکی از آن بود که کیفیت تدریس اعضای هیأت علمی دانشگاه‌های کردستان و علوم پزشکی سنندج در سال ۱۳۹۳ در گویه‌های تسلط استاد بر محتوای تدریس دارای بالاترین میانگین، در گویه‌های مهارت‌های برقراری ارتباط با دانشجو، ارزشیابی عملکرد فراگیران، طرح درس، روابط انسانی و مهارت‌های تدریس در سطح متوسط و در گویه مدیریت کلاس دارای کمترین میانگین بودند (۳۲). مطالعه Tang در سال ۱۹۹۷ در ارزشیابی تدریس اثربخش استادان دانشگاهی در شمال شرقی آمریکا نشان داد در مقوله‌های مواد آموزشی واضح، کیفیت پاسخگویی به سؤالات دانشجویان، برخورد مؤدبانه استاد با دانشجویان، رفتار حرفه‌ای، تسلط بر موضوع درس و مدیریت کلاس، به خوبی در هر کلاس رعایت می‌گردد و در مجموع تدریس همه استادان این دانشگاه اثربخش بوده است (۳۳). نتایج پژوهش Matio و Fernandez در سال ۱۹۹۷ در دانشگاه مادرید اسپانیا بیانگر آن بود که در مجموع از منظر دانشجویان، کیفیت تدریس استادان بسیار اثربخش بوده و بین نتایج ارزشیابی دانشجویان بر حسب جنسیت و دانشکده تفاوت معناداری وجود داشت (۳۴). یافته‌های حاصل از بررسی به کارگیری معیارهای تدریس اثربخش که در دانشگاه سانفرانسیسکو در سال ۲۰۰۵ حاکی از آن بود که از نظر دانشجویان، عملکرد استادان در مقوله‌های سازماندهی محتوا، روابط انسانی، فراهم‌سازی محیط یادگیری، ارائه بازخورد فوری، اظهارات، ارزشیابی‌ها و امتحانات عادلانه، توسط استادان در سطح بالا و در مؤلفه‌های توجه به یادگیری دانشجویان و مشکل برانگیز بودن مواد درسی در سطح ضعیفی بوده است (۳۵). نتایج تحقیق Waithanji و Ndirangu در یکی از دانشگاه‌های کنیا در سال ۲۰۰۵ نشان داد که به طور کلی اثربخشی تدریس استادان این دانشگاه در سطح پایینی قرار دارد (۳۶).

با نظر به اهمیت عملکرد تدریس اثربخش اعضای هیأت علمی در تحقق اهداف خطیر نظام آموزش عالی و همچنین

نقش ارزشیابی دانشجویان از عملکرد تدریس استادان در توسعه عملکرد تدریس در دانشگاه، انجام مطالعات کاربردی در این زمینه، می‌تواند اطلاعات ارزشمندی را در زمینه کیفیت تدریس و میزان مطلوبیت آموزش در دانشگاه فراهم نماید. بنابراین در راستای دستیابی به مبنایی مطلوب‌تر جهت قضاوت معتبر و صحیح از عملکرد تدریس اثربخش اعضای هیأت علمی و فراهم ساختن بستری برای اثربخشی بیشتر عملکرد آموزشی اساتید، در پژوهش حاضر به ارزیابی عملکرد تدریس اثربخش اعضای هیأت علمی و میزان کاربست مولفه‌های شش‌گانه تدریس اثربخش (طراحی تدریس، اجرای تدریس، مدیریت کلاس درس، روابط انسانی، ارزشیابی و ویژگی‌های شخصیتی) توسط اعضای هیأت علمی دانشگاه اصفهان بر اساس نتایج ارزشیابی دانشجویان، پرداخته شد.

روش بررسی

روش پژوهش حاضر از حیث هدف کاربردی و از حیث روش، توصیفی-تحلیلی به روش مقطعی و دو هدف آن ارزیابی میزان کاربست مولفه‌های تدریس اثربخش توسط اعضای هیأت علمی دانشگاه علوم پزشکی اصفهان بر اساس رویکرد ارزشیابی دانشجویان بوده است. جامعه آماری پژوهش شامل کلیه دانشجویان دانشکده پرستاری و مامایی دانشگاه علوم پزشکی اصفهان بودند که در نیمسال اول سال تحصیلی ۹۷-۱۳۹۶ مشغول به تحصیل بودند. جهت تعیین نمونه آماری پژوهش، از روش نمونه‌گیری تصادفی ساده استفاده شد و از طریق فرمول تعیین حجم نمونه مورگان و کرجسی، ۲۹۱ نفر به عنوان نمونه آماری پژوهش تعیین شده و در مطالعه مشارکت داده شدند.

معیارهای ورود به پژوهش در ارتباط با دانشجویان، شامل اشتغال به تحصیل در نیمسال اول تحصیلی سال ۹۷-۱۳۹۶ و تمایل به شرکت داوطلبانه در مطالعه و معیارهای خروج شامل عدم تمایل به شرکت در مطالعه و عدم پاسخگویی به پرسشنامه بوده است. برای رعایت اخلاق پژوهش، کلیه دانشجویان

شرکت‌کننده در مطالعه، با رضایت کامل در پژوهش مشارکت نمودند و به پرسشنامه‌ها پاسخ دادند. در ضمن تأکید گردید که اطلاعات محرمانه باقی می‌ماند تا مشارکت‌کنندگان با دقت کافی، صادقانه و رضایت آگاهانه، به سئوالات پرسشنامه‌ها پاسخ دهند.

ابزار جمع‌آوری اطلاعات پرسشنامه محقق ساخته در زمینه تدریس اثربخش بود که برای ساخت آن کلیه اسناد، مدارک و مطالعات مرتبط با تدریس اثربخش، مورد بررسی و تحلیل قرار گرفته و سپس به شناسایی و تدوین مولفه‌ها و راهبردهای تدریس اثربخش و تدوین سئوالات پرسشنامه پرداخته شد. در این پرسشنامه بر اساس ۶ مولفه تدریس اثربخش (طراحی تدریس، اجرای تدریس، مدیریت کلاس، روابط انسانی، ارزشیابی و ویژگی‌های شخصیتی)، ۳۰ سؤال پنج‌گزینه‌ای مطابق با مقیاس ۵ درجه‌ای لیکرت، تدوین شد. دامنه نمرات در هر سؤال از صفر تا ۴ و در هر یک از مولفه‌ها، از صفر تا ۲۰ بود و به این ترتیب دامنه کمترین تا بیشترین نمره استادان در مجموع ۶ مولفه، از صفر تا ۱۲۰ تعیین شد.

بررسی روایی این پرسشنامه از طریق روایی محتوا انجام شد و پرسشنامه در اختیار تعدادی از اساتید و محققان حوزه تدریس قرار گرفت و پس از مشخص شدن اصلاحات، تغییرات لازم اعمال گردید و روایی آن تأیید شد. جهت بررسی پایایی پرسشنامه مذکور، از روش آزمون مجدد استفاده شد و پرسشنامه بین ۶۰ نفر از دانشجویان در دو زمان مختلف اجرا شد که میزان همبستگی در مجموع ۶ مولفه، $r=0/80$ به دست آمد که همبستگی قابل قبولی می‌باشد.

جهت تعیین میزان مطلوبیت عملکرد استادان در کاربست مولفه‌های تدریس اثربخش، با کمک و مشورت تعدادی از مدرسان و پژوهشگران حوزه تدریس، استانداردهایی برای تعیین سطح مطلوبیت تدریس اثربخش استادان تدوین شد. بدین منظور با استفاده از روش دلفی در یک فرآیند چند مرحله‌ای، پس از چندین جلسه گفتگو و مکاتبه با ۱۰ نفر از

ارزیابی میزان کاربست مولفه های تدریس اثربخش توسط اعضای هیأت علمی ...

برای تجزیه و تحلیل داده های پژوهش، با استفاده از نرم افزار SPSS 20 از شاخص های آماری فراوانی، درصد، میانگین، انحراف معیار و آزمون تحلیل عاملی تأییدی استفاده گردید.

یافته ها

از مجموع ۲۹۱ نفر از دانشجویانی که پرسشنامه تدریس اثربخش بین آنها توزیع شد، تعداد ۲۵۴ نفر (۸۷/۲۹ درصد) به پرسشنامه ها پاسخ دادند و پرسشنامه های ۳۷ نفر (۱۲/۷۱ درصد) به دلیل عدم وصول و نقص در اطلاعات حذف گردید. داده های جدول ۱ نشان می دهد از مجموع ۱۶۹ نفر از دانشجویانی که در پژوهش حاضر شرکت کردند و به پرسشنامه ها پاسخ دادند، به تفکیک جنسیت ۱۹۸ نفر (۶۸/۰۴ درصد) دختر و ۹۳ نفر (۳۱/۹۶ درصد) پسر بودند. براساس رشته تحصیلی ۱۳۱ نفر در رشته پرستاری (۴۷/۰۸ درصد)، ۱۱۰ نفر در رشته مامایی (۳۷/۸۰ درصد)، و ۴۴ نفر در رشته اتاق عمل (۱۵/۱۲ درصد)، مشغول به تحصیل بودند. همچنین براساس مقطع تحصیلی ۱۹۰ نفر (۶۵/۲۹ درصد) در مقطع کارشناسی، ۷۶ نفر مقطع کارشناسی ارشد (۲۶/۱۲ درصد)، و ۲۵ نفر در مقطع دکتری تخصصی (۸/۵۹ درصد) مشغول به تحصیل بوده اند.

مدرسان رشته علوم تربیتی و روانشناسی و محققان حوزه تدریس، پس از مجموعه بازخوردهای صورت گرفته و جرح و تعدیل دیدگاه ها، عملکرد تدریس اثربخش استادان به چهار درجه تقسیم شد: ۱- عملکرد مطلوب از درصد ۷۰ تا ۱۰۰ با علامت +، +، ۲- عملکرد نسبتاً مطلوب از درصد ۵۰ تا ۷۰ با علامت +، -، ۳- عملکرد نسبتاً نامطلوب از درصد ۳۰ تا ۵۰ با علامت -، -، ۴- عملکرد نامطلوب از درصد صفر تا ۳۰ با علامت - - . با توجه به اینکه در نمره گذاری پرسشنامه تدریس اثربخش در این پژوهش برای هر مولفه از صفر تا ۲۰ نمره در نظر گرفته شد، لذا دامنه نمرات در چهار درجه مطلوبیت ذکر شده در مولفه های شش گانه تدریس اثربخش عبارتند از: ۱- عملکرد مطلوب: از نمره ۱۴ تا ۲۰، ۲- عملکرد نسبتاً مطلوب: از میانگین نمره ۱۰ تا ۱۴، ۳- عملکرد نسبتاً نامطلوب: از میانگین نمره ۶ تا ۱۰، ۴- عملکرد نامطلوب: از میانگین نمره ۰ تا ۶. همچنین در مجموع ۶ مولفه تدریس اثربخش (عملکرد کلی)، دامنه نمرات در چهار درجه مطلوبیت ذکر شده عبارتند از: ۱- عملکرد مطلوب: از نمره ۸۴ تا ۱۲۰، ۲- عملکرد نسبتاً مطلوب: از میانگین نمره ۶۰ تا ۸۴، ۳- عملکرد نسبتاً نامطلوب: از میانگین نمره ۳۶ تا ۶۰، ۴- عملکرد نامطلوب: از میانگین نمره ۰ تا ۶۰. بنابراین در پژوهش حاضر، میزان مطلوبیت عملکرد تدریس اثربخش اعضای هیأت علمی، بر مبنای این استاندارد چهار درجه ای ارزیابی شد.

جدول ۱. اطلاعات دموگرافیک نمونه آماری

متغیرها	فراوانی	درصد
جنسیت	دختر	۱۹۸
	پسر	۹۳
رشته تحصیلی	پرستاری	۱۳۷
	مامایی	۱۱۰
	اتاق عمل	۴۴
مقطع تحصیلی	کارشناسی	۱۹۰
	کارشناسی ارشد	۷۶
	دکتری	۲۵
	مجموع	۲۹۰
		۱۰۰

شناسی و حضور به موقع در کلاس و حساسیت نسبت به حضور به موقع دانشجویان در کلاس درس (۰/۵۲) بوده است. در مولفه روابط انسانی، بیشترین بار عاملی مربوط به گویه برقراری ارتباط دوستانه و صمیمی با دانشجویان در داخل و خارج از کلاس درس (۰/۷۲) و کمترین بار عاملی مربوط به گویه درک تفاوت‌ها فردی و هویت مستقل دانشجویان و همدلی و همراهی با آنها (۰/۵۴) بوده است. بیشترین بار عاملی در مولفه ارزشیابی مربوط به گویه تدارک آزمون‌های کمی و کیفی مناسب جهت ارزیابی سطح یادگیری دانشجویان در فرایند تدریس و یادگیری (۰/۶۹) و کمترین بار عاملی مربوط به گویه استفاده مداوم از نتایج ارزیابی‌های به عمل آمده از دانشجویان برای رفع و اصلاح ضعف‌های یادگیری فراگیران (۰/۵۵) بوده است. همچنین در مولفه ویژگی‌های شخصیتی، بیشترین بار عاملی مربوط به گویه داشتن حس مسئولیت‌پذیری، وظیفه‌شناسی و تعهد در قبال رسالت و حرفه معلمی (۰/۷۷) و کمترین بار عاملی مربوط به گویه علاقه‌مندی و عشق نسبت به تعلیم و تربیت و فعالیت‌های تدریس و یادگیری (۰/۵۱) بوده است.

در جدول ۲، بارهای عاملی گویه‌ها و واریانس‌های تبیین شده آنها بر اساس تحلیل عاملی تأییدی گزارش شده که میزان اهمیت هرکدام از متغیرهای مشاهده شده به عنوان شاخصی از عملکرد تدریس اثربخش اعضای هیأت علمی مشخص شده است. بیشترین بار عاملی در مولفه طراحی تدریس مربوط به گویه معرفی الگوها، روش‌ها و راهبردهای تدریس و یادگیری متناسب با موضوعات و سرفصل‌های درس مورد نظر (۰/۷۱) و کمترین بار عاملی مربوط به گویه مهارت در جمع‌بندی و سازماندهی مطالب ارائه شده در کلاس درس (۰/۵۵) بوده است. در مولفه صلاحیت‌های اجرای تدریس، بیشترین بار عاملی مربوط به گویه مهارت در استفاده از الگوها، روش‌ها و فنون مختلف تدریس (۰/۷۱) و کمترین بار عاملی مربوط به گویه مولفه حفظ جهت و آهنگ فعالیت‌های جاری کلاس درس (۰/۴۸) بوده است. بیشترین بار عاملی در مولفه مدیریت کلاس، مربوط به گویه برقراری نظم و انضباط لازم در کلاس درس جهت ایجاد یک محیط بهینه یادگیری برقراری روابط انسانی مطلوب با فراگیران (۰/۶۶) و کمترین بار عاملی مربوط به گویه وقت

جدول ۲. بارهای عاملی و واریانس مشترک برآورد شده مولفه‌های تدریس اثربخش اعضای هیأت علمی

مولفه‌ها	گویه‌ها	بار عاملی	واریانس تبیین شده
طراحی تدریس	۱. تعیین اهداف آموزشی درس برای دانشجویان	۰/۵۱	۰/۲۲
	۲. معرفی موضوعات، محتوا، سرفصل‌ها و منابع درسی	۰/۵۶	۰/۳۰
	۳. برنامه زمان‌بندی مناسب برای فعالیت‌های آموزشی	۰/۶۰	۰/۳۳
	۴. معرفی الگوها، روش‌ها و راهبردهای تدریس و یادگیری متناسب با موضوعات درس مورد نظر	۰/۷۱	۰/۳۹
	۵. مشخص کردن فعالیت‌ها و تکالیف یادگیری دانشجویان و شیوه‌های ارزیابی از آنها	۰/۵۸	۰/۲۴
اجرای تدریس	۱. مهارت در استفاده از الگوها، روش‌ها و فنون مختلف تدریس	۰/۷۱	۰/۴۱
	۲. مهارت در استفاده از امکانات کمک آموزشی و تکنولوژی	۰/۵۹	۰/۳۳
	۳. هدایت و راهنمایی دانشجویان در انجام فعالیت‌های درسی و تحقیقاتی	۰/۶۲	۰/۳۶
	۴. فراهم کردن موقعیت‌های یادگیری مشارکتی و گروهی دانشجویان در فعالیت‌های علمی و پژوهشی	۰/۶۷	۰/۳۴
	۵. مهارت در جمع‌بندی و سازماندهی مطالب ارائه شده در کلاس درس	۰/۵۵	۰/۳۱

ادامه جدول ۲. بارهای عاملی و واریانس مشترک برآورد شده مولفه های تدریس اثربخش اعضای هیأت علمی

مولفه ها	گویه ها	بار عاملی	واریانس تبیین شده
مدیریت کلاس	۱. وقت شناسی و حضور به موقع در کلاس و حساسیت نسبت به حضور به موقع دانشجویان در کلاس درس	۰/۵۲	۰/۲۱
	۲. برقراری نظم و انضباط لازم در کلاس درس جهت ایجاد یک محیط بهینه یادگیری	۰/۶۶	۰/۲۱
	۳. مدیریت زمان و استفاده بهینه از وقت کلاس برای پیشبرد فرایند تدریس و یادگیری	۰/۵۹	۰/۳۶
	۴. رعایت اعتدال در تحسین و انتقاد به جا و مناسب از فعالیت های یادگیری و عملکرد درسی دانشجویان	۰/۵۸	۰/۲۸
	۵. توانایی حفظ جهت و آهنگ فعالیت های جاری کلاس درس	۰/۶۱	۰/۳۳
روابط انسانی	۱. برقراری ارتباط دوستانه و صمیمی با دانشجویان در داخل و خارج از کلاس درس	۰/۷۷	۰/۴۱
	۲. استفاده از لحن و کلام احترام آمیز در ارتباط با دانشجویان و تکریم آنها	۰/۶۶	۰/۲۹
	۳. واکنش منطقی و معقول به پیشنهادات، انتقادات و دیدگاه های دانشجویان	۰/۵۹	۰/۳۳
	۴. درک تفاوت ها فردی و هویت مستقل دانشجویان و همدلی و همراهی با آنها	۰/۵۴	۰/۲۶
	۵. رعایت شئون ارزشی و اخلاقی در فرایند برقراری ارتباط با دانشجویان	۰/۵۸	۰/۳۴
ارزشیابی	۱. تدارک آزمون های کمی و کیفی مناسب جهت ارزیابی سطح یادگیری دانشجویان	۰/۶۹	۰/۳۸
	۲. انطباق مفاد ارزیابی های کلاسی و سؤالات امتحانی با اهداف، سرفصل ها و محتوای دروس	۰/۶۸	۰/۳۹
	۳. ارائه بازخوردهای متوالی به دانشجویان در خصوص کیفیت یادگیری آنها	۰/۵۹	۰/۲۹
	۴. رعایت ملاحظات اخلاقی و استفاده از نظام نمره دهی مناسب و عادلانه در ارزیابی عملکرد دانشجویان	۰/۵۹	۰/۲۷
	۵. استفاده مداوم از نتایج ارزیابی های به عمل آمده برای رفع و اصلاح ضعف های یادگیری فراگیران	۰/۵۵	۰/۳۹
ویژگی های شخصیتی	۱. برخورداری از آراستگی ظاهری در کلاس درس و موقعیت های یاددهی - یادگیری	۰/۶۲	۰/۴۲
	۲. مسئولیت پذیری، وظیفه شناسی و تعهد در قبال رسالت و حرفه معلمی	۰/۷۷	۰/۴۴
	۳. برخورداری از سلامت جسمی، روانی و فکری	۰/۶۵	۰/۳۸
	۴. علاقه مندی و عشق نسبت به تعلیم و تربیت و فعالیت های تدریس و یادگیری	۰/۵۱	۰/۲۱
	۵. پایبندی و تعهد به هنجارهای اجتماعی و اخلاقی و باورهای مذهبی	۰/۶۱	۰/۳۱

بحث

هدف اصلی مطالعه حاضر، ارزیابی عملکرد تدریس اثربخش اعضای هیأت علمی دانشگاه علوم پزشکی اصفهان از طریق رویکرد ارزشیابی دانشجویان بوده است. نتایج نشان داد که اعضای هیأت علمی در انجام تدریس اثربخش به ترتیب در مولفه‌های ویژگی‌های شخصیتی، روابط انسانی، طراحی تدریس، مدیریت کلاس، ارزشیابی و اجرای تدریس، به ترتیب بیشترین تا کمترین نمره را کسب کردند. همچنین براساس جدول استاندارد مطلوبیت، عملکرد تدریس اثربخش اعضای هیأت علمی در مجموع در حد نسبتاً مطلوبی بوده است و به تفکیک مولفه‌ها، در مولفه‌های طراحی تدریس، مدیریت کلاس، ارزشیابی و اجرای تدریس در حد نسبتاً مطلوب و در مولفه‌های ویژگی‌های شخصیتی و روابط انسانی در حد مطلوب بوده است. به طور کلی یافته‌های پژوهش حاضر در ارتباط با مولفه طراحی تدریس، اجرای تدریس و روابط انسانی، با نتایج پژوهش بهشتی راد و همکاران (۲۸)، نوبخت و رودباری (۲۹) شعبانی ورکی و حسینقلی‌زاده ستاری (۳۰)، ستاری (۳۱) سلیمی

یافته‌های جدول ۳ حاکی از آن است که اعضای هیأت علمی در انجام تدریس اثربخش به ترتیب در مولفه‌های ویژگی‌های شخصیتی (با میانگین و انحراف معیار $16/28 \pm 3/07$)، روابط انسانی (با میانگین و انحراف معیار $14/26 \pm 2/02$)، طراحی تدریس (با میانگین و انحراف معیار $13/66 \pm 2/89$)، مدیریت کلاس (با میانگین و انحراف معیار $13/55 \pm 1/94$)، ارزشیابی (با میانگین و انحراف $13/09 \pm 1/33$) و اجرای تدریس (با میانگین و انحراف معیار $12/98 \pm 1/77$)، بیشترین تا کمترین نمره را کسب کردند. در مجموع براساس دیدگاه دانشجویان، اعضای هیأت علمی از نظر کاربست هر شش مولفه تدریس اثربخش، میانگین و انحراف معیار $13/82 \pm 13/02$ را از مجموع ۱۲۰ نمره کسب کردند. همچنین بر اساس جدول استاندارد مطلوبیت طراحی شده، عملکرد تدریس اثربخش اعضای هیأت علمی، در مجموع در حد نسبتاً مطلوبی بوده است و به تفکیک مولفه‌ها، در مولفه‌های طراحی تدریس، اجرای تدریس، مدیریت کلاس و ارزشیابی در حد نسبتاً مطلوب و در مولفه‌های روابط انسانی و ویژگی‌های مطلوب شخصیتی، در حد مطلوب بوده است.

جدول ۳. میزان کاربست مولفه‌های تدریس اثربخش توسط اعضای هیأت علمی از منظر دانشجویان

مولفه‌ها	میانگین	انحراف معیار	حداقل و حداکثر نمرات	سطح مطلوبیت
طراحی تدریس	۱۳/۶۶	۲/۸۹	۸-۱۸	- +
اجرای تدریس	۱۲/۹۸	۱/۷۷	۱۰-۱۷	- +
مدیریت کلاس	۱۳/۵۵	۱/۹۴	۹-۱۹	- +
روابط انسانی	۱۴/۲۶	۲/۰۲	۱۰-۲۰	+ +
ارزشیابی	۱۳/۰۹	۱/۳۳	۸-۱۸	- +
ویژگی‌های شخصیتی	۱۶/۲۸	۳/۰۷	۱۰-۲۰	+ +
مجموع	۸۳/۸۲	۱۳/۰۲	۵۵-۱۱۲	- +

ورمضانی (۳۲) و ویتانجی و ان درانگو (۳۶) که عملکرد آموزشی استادان را در مجموع در سطح نامطلوب گزارش نمودند، همسو بوده و با نتایج مطالعات Tang (۳۳)، Fernandez و Matio (۳۴) و یافته‌های حاصل از بررسی به کارگیری معیارهای تدریس اثربخش که در دانشگاه سانفرانسیسکو (۳۵) که عملکرد تدریس استادان دانشگاه را در سطح مطلوبی ارزیابی کردند، همخوانی ندارد.

در مجموع با نظر به اینکه یافته‌های پژوهش حاضر بیانگر عملکرد نسبتاً مطلوب استادان در مولفه‌های طراحی تدریس، اجرای تدریس، مدیریت کلاس و ارزشیابی بوده است، ضرورت دارد تا اعضای هیأت علمی با بازنگری در عملکرد تدریس خود، مواردی نظیر تسلط بر محتوای تدریس، توجه به سطح درک و فهم دانشجویان در فرایند تدریس (۳۷)، حضور به موقع در کلاس درس، ارائه مثال‌های کاربردی با جلب مشارکت فراگیران در بحث‌های کلاس و توانایی انتقال مفاهیم و جمع‌بندی مطالب در پایان کلاس، توجه ویژه‌ای داشته باشند؛ زیرا این مقوله‌ها از جمله مواردی هستند که در ارزیابی دانشجویان از اساتید مورد توجه خاص قرار می‌گیرند که ممکن است کمتر مورد توجه اساتید قرار گیرند (۳۸). علاوه بر این، استادان نباید صرفاً از رویکردهای تدریس مستقیم و مدرس محور استفاده کنند، بلکه باید با کاربست روش‌های تدریس مشارکتی، مباحثه‌ای و فراگیر محور، باعث اشتیاق و انگیزه بیشتر فراگیران برای حضور مؤثر و فعال در کلاس درس شوند (۳۹) و از این طریق در دانشجویان انگیزه کافی برای یادگیری ایجاد نمایند. استادان باید با برقراری روابط انسانی مطلوب با دانشجویان، جویا شدن نظرات فراگیران نسبت به نحوه تدریس خود، سهیم نمودن فراگیران در اداره و مدیریت کلاس درس و همچنین شناسایی و رفع نقاط ضعف عملکرد تدریس خود، بستری را برای کسب فضای یادگیری مطلوب و رضایت فراگیران از عملکرد خود فراهم نمایند.

با نظر به اینکه دانشجویان یکی از ارکان مهم و اساسی در هر سیستم آموزشی و در فرایند یاددهی-یادگیری هستند، توجه به نظرات آنها در بحث ارزیابی از عملکرد تدریس استادان، ضرورتی انکارناپذیر در ارتقای عملکرد تدریس و کیفیت آموزشی اعضای هیأت علمی می‌باشد. در واقع برای قضاوت در زمینه عملکرد تدریس اثربخش اعضای هیأت علمی، کشف ضعف‌ها و قوت‌ها و اعمال اصلاحات مورد نیاز در این زمینه، لازم است از نتایج ارزشیابی دانشجویان به نحو مطلوبی استفاده نمود. اساتید نیز با توجه به اینکه مرتباً از طرف دانشجویان مورد ارزیابی قرار می‌گیرند، باید برای ارزشیابی دانشجویان از عملکرد تدریس خود، اهمیت زیادی قائل شوند و از نتایج ارزشیابی دانشجویان در راستای شناخت نقاط ضعف، اصلاح و بهبود روش‌های تدریس‌شان استفاده نمایند (۴۰).

از نقاط قوت این مطالعه می‌توان به استفاده از رویکرد ارزیابی دانشجویان در بررسی میزان کاربست مولفه‌های تدریس اثربخش توسط اعضای هیأت علمی و تعیین میزان مطلوبیت عملکرد تدریس استادان در هر یک از مولفه‌های تدریس اثربخش، اشاره نمود. از جمله مشکلات مهم پژوهش حاضر، عدم وجود فرهنگ ارزشیابی دانشجویی از کیفیت تدریس استادان در بین دانشجویان و اعضای هیأت علمی بود و به نظر می‌رسید دانشجویان در این زمینه رغبت و مشارکت لازم را ندارند. موضوع دیگری که در این پژوهش باید به آن توجه کرد، محدود بودن جامعه آماری به دانشجویان دانشکده پرستاری و مامایی دانشگاه علوم پزشکی اصفهان است، لذا در تعمیم نتایج پژوهش حاضر به سایر دانشگاه‌ها و رشته‌ها باید احتیاط کرد. نکته مهم دیگری که باید در این مطالعه به آن اشاره کرد استفاده از رویکرد ارزشیابی دانشجویان از عملکرد تدریس اثربخش اعضای هیأت علمی است، استفاده از این رویکرد علیرغم محاسن زیادی که دارد، اما به تنهایی نمی‌تواند گویای عملکرد کامل و دقیق اعضای هیأت علمی باشد و در این رابطه

توجه قرار گیرند تا ضمن شناسایی نقاط قوت و ضعف عملکرد آموزشی اساتید، بستری جهت ارتقای کیفیت تدریس اعضای هیأت علمی و تحقق اهداف آموزشی و درسی، فراهم گردد.

تشکر و قدردانی

پژوهشگران مراتب تشکر خود را از دانشجویانی که در این مطالعه مشارکت و همکاری داشتند، اعلام می‌نمایند.

تأییدیه اخلاقی

این پژوهش با کسب رضایت از دانشجویانی که در این پژوهش مشارکت داشتند انجام شد و هیچ اجباری جهت شرکت در آن وجود نداشت.

تعارض در منافع

انجام این پژوهش و امتیازات علمی و پژوهشی حاصل از آن با منافع مادی و معنوی هیچ کس و هیچ گروه و نهادی در تعارض نیست و تمام عواقب و مسئولیت بعدی آن را اینجانب نویسنده مسئول به عهده می‌گیرم.

منابع مالی

منابع مالی این پژوهش اعم از هزینه پرسنلی و اجرایی، تماماً توسط خود محققان تهیه مصرف شده است.

می‌توان از ابزار خودارزیابی اساتدان، ارزیابی همکاران و غیره نیز استفاده نمود.

نتیجه‌گیری

در مجموع یافته‌های پژوهش حاضر نشان داد عملکرد تدریس اثربخش اعضای هیأت علمی دانشگاه علوم پزشکی اصفهان فقط در دو مولفه روابط انسانی و ویژگی‌های شخصیتی در حد مطلوب بوده و در سایر مولفه‌ها در حد نسبتاً مطلوب بود. این نتایج بیانگر وجود ضعف‌های جدی در عملکرد تدریس اثربخش اساتدان است. با ادامه این وضعیت، حرکت در مسیر توسعه عملکرد آموزشی اساتید دشوار می‌باشد و این امر می‌تواند مانعی در جهت تکامل حرفه‌ای اساتید و عدم تحقق اهداف آموزشی و درسی گردد که شایسته توجه ویژه مسئولان و تصمیم‌سازان سیستم دانشگاه‌های علوم پزشکی و به ویژه دست‌اندرکاران مراکز توسعه آموزش پزشکی به مقوله توانمندسازی آموزشی اعضای هیأت علمی است و لازم است تا راهکارها و تمهیدات لازم و کاربردی در این زمینه در نظر گرفته شود. در پایان توصیه می‌گردد مواردی نظیر انجام مطالعات گسترده‌تر در سایر دانشگاه‌ها، بررسی راهکارها و اقدامات موثر در ارتباط با توسعه دانش و مهارت اساتدان در زمینه انجام تدریس اثربخش، توسعه فرهنگ ارزیابی از کیفیت تدریس در دانشگاه‌ها، انجام مداخلات آموزشی جهت تقویت توانایی تدریس اثربخش اساتید، مورد

منابع

1. Sahebi M, Nasri M, Gholinia H. Identification of assessment criteria for teaching professors with emphasis on engineering education. *Journal of Technology Education*, 2013;7 (4): 315-324. [Persian].
2. Korsun I. The formation of learners' motivation to study physics in terms of sustainable development of education in Ukraine. *Journal of Teacher Education for Sustainability*. 2017; 19(1):117-128.
3. Eslamian H, Mirshah Jafari S E, Neyestani M. A comparative study of application measure of effective teaching components by faculty members of Isfahan University based on the results of " Students' evaluation" and " professors' Self-evaluation" . *Educ Strategy Med Sci*. 2018; 11 (1) :40-48.[Persian]
4. Murray HG. A comprehensive plan for the evaluation of teaching at the University of Queensland. *Reflections*.1980; 4(3):8-11.
5. Marsh HW. Distinguishing between Good (Useful) and Bad Workloads on Students' Evaluations of Teaching. *American Educational Research Journal*. 2001; 38(1):183-212.
6. Cashin, WE. *Student Ratings of Teaching: The Research Revisited; Instructional Development and Effectiveness Assessment*, Manhattan: Center for Faculty Evaluation and Development, Kansas State University;1995.
7. Young S, Shaw D. Profiles of effective college and university teachers. *Journal of Higher Education*.1999; 70 (6): 670-686.
8. Chalkley B, Fournier EJ, Hill AD. Geography teaching in higher education: quality, assessment, and accountability. *Journal of Geography in Higher Education*. 2000; 24 (2):238-245.
9. Rueda M. "How to make e-learning work for your company", *Workspan*.2000; 45(12):3-50.
10. Marzano RJ. *What works in schools*. Alexandria, VA: ASCD. 2003.
11. Berg CL, Lindseth G. Students' perceptive of effective and ineffective nursing instructors. *Journal of Nursing Education*,2004; 43(12): 565-568.
12. Muijs D, Campbell J, Kyriakides L, Robinson W. Making the Case for Differentiated Teacher Effectiveness: An overview of Research in Four Key Areas. *School Effectiveness and School Improvement*,2005;16(1): 51-70.
13. Miller WR. And Miller, Marie F. *Teaching guide at universities*; Translation Vida Miri, Tehran: Publication of the field.2004.
14. Knapper CK, Cropley AJ. *Lifelong Learning in Higher Education*. 3 thed. London: Kogan Page; 2000.
15. Dalby T. Theory and Practice of Teaching in a University Mathematics Learning Centre. *International Journal of Mathematical Education in Science and Technology*. 2001; 32(5): 691-696.
16. Nicoll K, Harrison R. Constructing the Good Teacher in Higher Education: The Discursive Work of Student. *Studies in Continuing Education*. 2003; 25(1): 23-35.
17. Codde JR. Applying the seven principles for good practice in undergraduate education. [Cited 2014 October 04] Available from: <https://www>.

- google.com/url?url=https:// www.shadowmountain.
18. Algozzine B, Beattie J, Bray M, Flowers C, Gretes J, Howely L, et al. Student evaluation of college teaching: A practice in principles. College teaching. 2004; 52(4): 134-141.
 19. Nelson MS. Peer evaluation of teaching: an approach whose time has come. Acad Med. 1998; 73(1): 4-5. [Persian].
 20. Shukurnia A. Absolute, Mohammad Esmaeel. Malayeri, Alireza. Jahanhmardi, Abdolreza. Students' opinions about Ahwaz University of Medical Sciences regarding the evaluation of the professor. Iranian Journal of Medical Education, 2002; 1 (2):Special Issue of the 5th National Conference on Medical Education.[Persian].
 21. Eslamian H, Jafari Sani H, Goodarzi Z, Eslamian Z. Study the relationship between emotional intelligence and how to apply the standards of effective teaching by faculty Medical Sciences. Iranian Journal of Medical Education. 2014; 14 (8) :685-694.[Persian]
 22. Joshi R, Ling FW, Jaeger J. Assessment of a 360-degree instrument to evaluate residents competency in interpersonal and communication skills. Acad Med 2004;79(5):458-463.
 23. Luskova M, Hudakova M. Approaches to teachers' performance assessment for enhancing quality of education at universities. Procedia – Social and Behavioral Sciences.2013; 106, 476-484.
 24. Rahnema Sh, Jennings F, Kroll P. Student perception of the "Student Evaluation of Instruction"-form as a tool for assessing instructor's teaching effectiveness. NACTA Journal Sep 2003. [cited 2007 Jan 9]. Available from: http://findarticles.com/p/articles/ mi_qa4062/is_ 200309/ ai_n9301104
 25. Herbert W, & Marsh M. student evaluation of university teaching, educational psychology. 1995; 76(1): 702.
 26. Barrie S.C, Prosser M. An aligned, evidence-based approach to quality assurance for teaching and learning. Paper presented at the Australian Universities Quality Forum, Adelaide. June 13-15.
 27. Luskova, M., Hudáková, M.(2013). Approaches to Teachers' Performance Assessment for Enhancing Quality of Education at Universities. Social and Behavioral Sciences 106(1),476-484.
 28. BeheshtiRad R, Ghalavandi H, Ghale'ei A.R. Faculty Members Performance Evaluation by Nursing Students Urmia University of Medical Sciences . Quarterly of Education Strategies in Medical Sciences. 2014; 6 (4) :223-228.[Persian]
 29. Nobakht M, Rudbari M. in a study to assess students' quality of teaching in Tehran University of Medical Sciences. Journal of Medicine and Cultivation,2012; 21 (1): 22-26. [Persian].
 30. ShabaniVaraki B, HosseinGholizadeh R. Examining the quality of teaching at the university. Quarterly Journal of Research and Planning in Higher Education. 2006: 12 (1), 22-1. [Persian].
 31. Sattari S. Assessing the components of effective teaching from the students perspective. Research Quarterly in Curriculum Planning, Knowledge and Research in Curriculum Planning. 2013;10 (12): 146-134. [Persian].
 32. Salimi J, Ramezani Gh. Identifying the Effective Teaching Components and Assessing the Teach-

- ing Condition (Case Study of Applied Science University of Kurdistan Province). Quarterly Journal of Measuring and Evaluation Studies. 2014: 4 (8), 61-33. [Persian].
33. Tang, T. Teaching evaluation in a public institution of higher education: Factors related to the overall teaching effectiveness. 1997, Retrieved from <http://www.findarticles.com>.
34. Fenandez J, Matio A. Student & faculty gender in ratings of university teaching quality, Sex Roles: A Journal of Research
35. San Francisco State University. Assessing teacher effectiveness: An information & background paper. 2005, Available in: <http://www.sfsu.edu>.
36. Waithanji, N., Ndirangu, M. An improvement in instructional quality: can evaluation of teaching make a difference. Quality assurance in education. 2005; 13(3), 183-201.
37. Parrish D. Promoting Quality Teaching: Phase 1 of a Case Study and Research Initiative for Progressing Evidence-Based Educational Innovations. Literacy Information and Computer Education Journal (LICEJ). 2016; 7(1): 2198-2205.
38. Eslamian H, Saeedi rezvani M, Fatehi Y. Comparison of the effectiveness of teaching methods of group discussion and lecture on learning and satisfaction of students in teaching of religion and life courses in the secondary school students. Research in Curriculum Planning, 2013; 10(11): 13-23. [Persian]
39. Kuzmanovic M, Savic G, Gusavac B.A, Makajic-Nikolic D, Panic B. A conjoint-based approach to student evaluations of teaching performance. Expert Systems with Applications. 2013; 40 (10), 4083- 4089.
40. Adham As, Reyhani H, Fatahi, Z. Nakhaee, Nozar. Fassihi Harandi, Tayyebbeh. Evaluating Educational Performance of the Faculty Members of Kerman University of Medical Sciences from their Point of View and Students. Developmental steps in medical education. 2005; 2 (1): 25-32. [Persian].

Evaluation of Application Measure of Effective Teaching Components by Faculty Members of Isfahan University of Medical Science Based on the of “Students’ Evaluation” Approach

Hasan Eslamian^{1,*}

Abstract:

Background and Objective: The present study was conducted with the aim of determining the rate of application of effective teaching components by faculty members of the University of Medical Sciences.

Methods and Materials: The present study was conducted in the first semester of the academic year of 2007-2013 through a descriptive cross-sectional method. The statistical population of the study included all students of nursing and midwifery faculty of Isfahan University of Medical Sciences, among whom 291 were selected as the statistical sample. The research instrument was a researcher-made questionnaire, and the statistical analysis of the data was done using SPSS 20 software in two levels of descriptive and inferential statistics.

Results: The results showed that faculty members in terms of application of each of the six effective teaching components obtained a total average and standard deviation of 82.83 ± 13.02 from a total of 120 grades. According to the standard table of desirability, the effective teaching function of the faculty members was generally quite satisfactory, and by component differentiation, in the components of teaching design, teaching, classroom management, and evaluation at a rather favorable level and in components Human relationships and desirable personality characteristics have been at the optimum level.

Conclusion: Overall, the results of the present study indicate that the overall performance of faculty members is ineffective, which indicates that there are weaknesses and serious problems in the effective teaching performance of the professors. Accordingly, it is essential to consider the issue of faculty faculty empowerment.

Keywords: Effective Teaching, Faculty Members, Evaluation, Students.

1*: Corresponding Author, Ph.D. Curriculum Development, Department of Education, Faculty of Education and Psychology, University of Isfahan, Isfahan, Iran. Email: eslamian.1362@yahoo.com